

Wioletta Knapik

Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kołłątaja w Krakowie

ZAGROŻENIE POWODZIOWE A FUNKCJONOWANIE GOSPODARSTW AGROTURYSTYCZNYCH NA TERENACH WIEJSKICH GMINY STRYSZAWA

FLOOD RISK AND AGRITOURISM FARMS ACTIVITY IN RURAL AREAS OF COMMUNITY STRYSZAWA

Słowa kluczowe: gospodarstwa agroturystyczne, zagrożenie powodziowe, gmina Stryszawa

Key words: agritourism farms, flood risk, community Stryszawa

Abstrakt. W artykule przedstawiono funkcjonowanie gospodarstw agroturystycznych w sytuacji zagrożenia powodziowego, na przykładzie gminy Stryszawa. Gmina położona jest na terenach górskich, w zachodniej części makroregionu Beskidów Zachodnich, w powiecie suskim, odznacza się wysokimi walorami przyrodniczo-krajoobrazowymi. Ze względu na obecność, rwących górskich potoków, które w trakcie gwałtownych deszczy występują z koryt i zalewają otaczające ich doliny, gmina należy do terenów o wysokim stopniu zagrożenia powodziowego. W ostatnich kilkunastu latach mieszkańcy Gminy trzykrotnie doświadczali powodzi: w 1997, 2001 i 2010 r. Na przykładzie badań przeprowadzonych przez Zakład Socjologii i Rozwoju Wsi (obecnie: Zakład Rozwoju Obszarów Wiejskich i Doradztwa) Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie wśród gospodarstw agroturystycznych na terenie tej gminy, wyłania się problem funkcjonowania tychże gospodarstw na tle zagrożenia powodziowego.

Wstęp

Agroturystyka należy w ostatnich dziesięcioleciach do jednych z najprężniej rozwijających się segmentów związanych z pozarolniczą działalnością gospodarczą ludności obszarów wiejskich. Szczególnie obszar Małopolski ze względu na swe wyjątkowe walory kulturowo-krajoobrazowe może poszczycić się, licznymi występującymi w tym regionie, gospodarstwami agroturystycznymi. Ich atrakcyjność wynika m.in. z obecności rzek, strumyków i potoków, które stwarzają dodatkowe możliwości spędzania wolnego czasu związanego z wypoczynkiem nad wodą, kajakarstwem, rybołówstwem itp. Zmieniający się klimat powoduje na całym niemal świecie, również i w Polsce, natężenie zjawisk naturalnych, np. intensywne deszcze, burze, trąby powietrzne, które powodują katastrofy naturalne. Te właśnie wzmoczone opady deszczu są przyczyną silnych, gwałtownych wezbrań powodujących lokalne podtopienia i powodzie. Dotyczy to w szczególności górskich potoków i rzek, które w obecnym czasie stanowią zagrożenie niemal przez cały rok.

W artykule przedstawiono problem zagrożenia powodziowego towarzyszący ludności wiejskiej zajmującej się działalnością agroturystyczną w gminie Stryszawa, położonej na terenach górzystych Małopolski, w powiecie suskim.

Material i metodyka badań

Pojęcie „agroturystyka” pojawiło się w ostatnim ćwierćwieczu XX wieku. Termin składa się z dwóch członów: „agro” – oznaczającego rolę oraz „turystyka” – odnoszącego się do czynnej formy wypoczynku poza miejscem zamieszkania. Idea agroturystyki oparta jest na przeświadczeniu podmiotowej roli gospodarstwa rolniczego, dostarczającego usług turystycznych. Jednakże działalnością są także zainteresowane inne jednostki gospodarcze. W praktyce zaobserwować można działania rolników, którzy relatywnie szybko marginalizują swą podstawową działalność, skłaniając się ku agroturystyce, zwłaszcza na tych terenach, które mają szczególne walory krajoobrazowe. Przykłady ze Stanów Zjednoczonych wskazują na penetrację międzynarodowego kapitału na najbardziej malowniczych terenach i inwestowania w przedsiębiorstwa agroturystyczne dające gwarancję szybkiego zwrotu kapitału. Stwarza to dla rolników niekorzystną sytuację, grożącą im eliminacją z rynku najbardziej atrakcyjnych usług agroturystycznych [Sznajder, Przezbórska 2006].

Podstawową zaletą wypoczynku na wsi jest małe natężenie ruchu turystycznego, cisza, urokliwy krajobraz, możliwość obcowania z naturą, niczym nieograniczona przestrzeń, swoboda ruchu. Kontakt z przyrodą przynosi nie tylko ukojenie, lecz także stanowi doskonałą okazję do zgłębiania wiedzy, przebywania i odkrywania zakątków, które dla masowej turystyki pozostają wciąż dziewicze. Odpoczynek na łonie natury stwarza także możliwość uprawiania sportu na świeżym powietrzu, ogranicza turystom kontakt z anonimowym tłumem. Ważnym czynnikiem agroturystyki jest indywidualne podejście do każdego gościa, zaspokajanie jego indywidualnych potrzeb, przebywanie wśród gospodarzy stwarzających miłą, rodzinną atmosferę, możliwość rozmów, a nawet wspólnego wykonywania niektórych obowiązków [Knecht 2009].

Turystyka wiejska ma w Polsce tradycje sięgające 20-lecia międzywojennego. Źródłem inspiracji dla stworzenia agroturystyki w Polsce były doświadczenia krajów zachodnich oraz sugestie przedstawicieli Banku Światowego, którzy odwiedzali Polskę na przełomie lat 80. i 90. ubiegłego stulecia. Już wtedy zwrócili oni uwagę na korzystne uwarunkowania rozwoju sektora usług turystycznych i jego znaczenia dla innych dziedzin gospodarki. Istotnym czynnikiem przemawiającym za zaangażowaniem się w rozwój agroturystyki w naszym kraju była możliwość wpływu tego sektora na ograniczanie bezrobocia na wsi. Tworzenie nowych miejsc pracy na wsi wiąże się nie tylko z obsługą turystów, ale także z rozwojem całej infrastruktury technicznej [Kandfer 2002].

Zainteresowanie agroturystyką wśród mieszkańców polskiej wsi, a zwłaszcza rolników zaczęło wzrastać wraz z początkiem transformacji ustrojowej. Zainteresowanie to szło w parze ze wzrastającym zapotrzebowaniem mieszkańców miast na tego typu usługi. Bardzo ważnym zagadnieniem dla wielofunkcyjnego rozwoju obszarów wiejskich oraz stymulowania przedsiębiorczości wiejskiej, zarówno kilkadziesiąt lat temu, jak i obecnie, jest system marketingu służący przygotowaniu produktu turystycznego, sposobów jego sprzedaży, kanałów dystrybucji, promocji, komunikacji z turystami oraz monitoringu usług agroturystycznych (badania marketingowe) [Wiatrak 1998]. Jednym z czynników warunkujących rozwój agroturystyki są zasoby kulturalno-przyrodnicze obszarów wiejskich. Występujące na tych terenach osobliwości przyrody, zespoły krajobrazowe, obszary chronione, bogate zasoby fauny i flory oraz ukształtowanie terenu – to walory, które składają się na atrakcyjność tych obszarów [Knecht 2009]. Dla rozwoju agroturystyki bardzo istotne jest również wsparcie instytucjonalne, którego udzielają samorządy terytorialne, stowarzyszenia agroturystyczne, izby rolnicze, związki gmin turystycznych, Polska Agencja Promocji Turystyki [Sikora 2000].

Gospodarstwa agroturystyczne położone w pobliżu naturalnych cieków wodnych lub zbiorników małej retencji podnoszą walory okolicy i tychże gospodarstw, stanowiąc jedną z dodatkowych, a niejednokrotnie podstawową atrakcję turystyczną [Rząca 1998]. W dobie zmieniającego się klimatu i nasilających się opadów deszczu cieki wodne stanowiąc mogą zagrożenie dla terenów położonych w ich pobliżu. Jest to problem, z którym zmagają się wszyscy ci mieszkańcy, których domostwa położone są na terenach zalewowych; dotyczy to również gospodarstw agroturystycznych, dla których obecność rzek, potoków stanowi walor turystyczny, ale w ostatnich latach – także zagrożenie.

Problem rozwoju agroturystyki w aspekcie zagrożenia powodziowego obrazują badania, które przeprowadzone zostały w 2011 r. na Uniwersytecie Rolniczym, w Zakładzie Socjologii i Rozwoju Wsi Instytutu Ekonomiczno-Społecznego (obecnie: Zakład Rozwoju Obszarów Wiejskich i Doradztwa). Badaną populacją były gospodarstwa agroturystyczne funkcjonujące w gminie Stryszawa (powiat suski, województwo małopolskie). Zastosowano celowy dobór próby. Narzędziem badawczym był kwestionariusz ankiety. Badania przeprowadzono na terenie czterech sołectw: Stryszawa, Zawoja, Hucisko oraz Krzeszów.

Gmina Stryszawa leży w zachodniej części makroregionu Beskidów Zachodnich. Znaczna część obszaru gminy stanowi tzw. Bramę Krzeszowską wchodzącą w skład Obniżenia Jabłonkowskiego. Gmina liczy 9 sołectw. W 2010 r. zajmowała powierzchnię 11 381 ha, liczba ludności wynosiła 11 836 osób, 104 przypadają na 1 km², na 100 mężczyzn przypadało 105 kobiet [www.stat.gov.pl]. Położenie gminy Stryszawa pomiędzy Beskidem Małym na północy oraz Beskidem Żywieckim na południu oraz obecność wydodrębnionych pasm wzniesień zapewnia bardzo cenne walory środowiska przyrodniczego. Walory kulturowe i krajobrazowe stanowią atrakcyjny teren dla turystyki. Gmina oferuje szlaki pieszej turystyki górskiej, szlaki turystyki rowerowej, pensjonaty i gospodarstwa agroturystyczne oraz ośrodek wczasowy [www.wrotamalopolski.pl].

Przez tereny gminy Stryszawa przepływają potoki górskie, które dla dolin tych cieków ze względu na duże wahanie stanu wody stanowią zagrożenie powodziowe. Na terenie gminy nie ma zabezpieczeń przeciwpowodziowych w postaci obwałowań. Gwałtowność wezbrań oraz brak wałów powodują, że możliwości przeciwdziałania wystąpieniu powodzi są bardzo niewielkie. Działania gminy ograniczają się jedynie do minimalizowania negatywnych skutków zalewów i podtopień [www.stryszawa.pl].

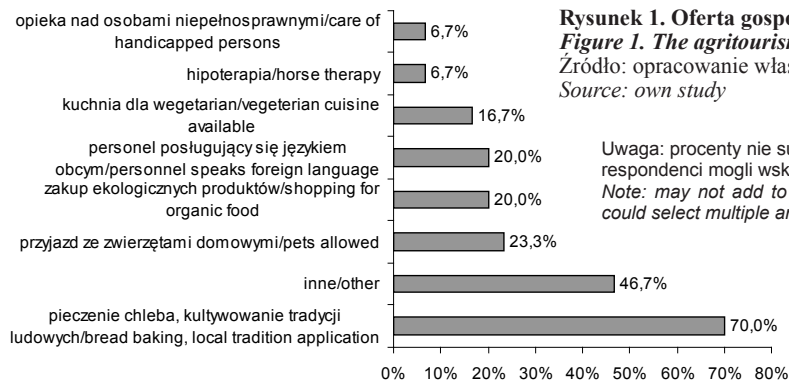
Wyniki badań

Do badań pozyskano 30 respondentów (100%), z tego większość (70%) zamieszkiwała Stryszawę ze względu na największe zagęszczenie gospodarstw świadczących usługi agroturystyczne na terenie tej gminy. Z pozostałych wsi: Zawoja, Hucisko oraz Krzeszów, pochodziło odpowiednio: 23,4, 3,3 i 3,3% respondentów. Większość badanych to kobiety (67%) reprezentujące gospodarstwa agroturystyczne; mężczyźni stanowią odsetek 33%. Najwięcej badanych miało wykształcenie zawodowe – 43,3%, kolejno: podstawowe – 30%, średnie – 20% oraz wyższe zawodowe, licencyjne lub inżynierskie – 6,7%. Żaden respondent nie legitymował się wykształceniem wyższym, magisterskim. Wśród badanych dominował model rodziny – dwu- lub trzyosobowej (50%), 6,7% respondentów samotnie prowadziło gospodarstwa. Taki sam odsetek stanowiły gospodarstwa domowe liczące więcej niż 5 osób. Pozostałe 36,6% stanowią rodziny liczące od 3 do 5 członków. Zdecydowana większość ankietowanych respondentów (63,3%) to zamężne kobiety i żonaci mężczyźni. 16,7% stanowiły panny i kawalerowie, 13,4% – wdowy i wdowcy (3 wdowy oraz 1 wdowiec) oraz 6,6% to osoby rozwiedzione. Nie odnotowano żadnych osób będących w separacji. Wszyscy badani jako główne źródło dochodu podali gospodarstwo agroturystyczne. 40% spośród badanych czerpało dodatkowe dochody z pracy za granicą, 33,3% ankietowanych swój budżet domowy zasilalo wpływami z rent lub emerytur. Niewielki odsetek badanych (6,7%) pobierało zasiłek. Kategorie „praca zawodowa”, „praca na czarno” oraz „inne” nie zostały zaznaczone przez żadnego badanego. Zdecydowana większość (93,3%) prowadzi działalność całoroczną, co koreluje z wcześniejszymi deklaracjami, iż gospodarstwo agroturystyczne stanowiło ich główne źródło dochodu. Jedynie 6,7% spośród badanych nie parało się tą działalnością przez 365 dni w roku.

Podsumowując cechy demograficzno-społeczne respondentów, należy stwierdzić, że większość ankietowanych to kobiety, co wydaje się zupełnie zrozumiałe ze względu na to, że to właśnie panie – gospodynie domowe stanowią najważniejszy podmiot gospodarstw agroturystycznych, dlatego częściej niż mężczyźni wyrażały zgodę na wypełnianie ankiety. Z badań wynika, że wykształcenie nie stanowi bariery w prowadzeniu gospodarstwa agroturystycznego. Najwięcej badanych legitymuje się wykształceniem zawodowym. Drugą co do wielkości grupę stanowili ankietowani z wykształceniem podstawowym. Należy zauważyć, że jednocześnie 20% badanych zadeklarowało posiadanie personelu posługującego się językiem obcym. Można przypuszczać, że część osób posługująca się językiem obcym to sami gospodarze, ponieważ 56,6% ankietowanych gospodarstw prowadzili małżonkowie, w prowadzenie 16,7% gospodarstw zaangażowana była tylko jedna osoba; taki sam odsetek odnotowano w przypadku więcej niż trzech osób. 10% badanych prowadziło swój biznes, angażując 3 osoby. Ankietowani reprezentowali model rodziny dwu lub trzyosobowej. Większość badanych stanowią osoby po 50 roku życia, posiadające dorosłe dzieci. Gospodarstwo agroturystyczne dla przeważającej większości było głównym źródłem dochodu, a działalność prowadzona była przez cały rok.

Większość respondentów (53,3%) zrzeszona była w Małopolskim Stowarzyszeniu Promocji Agroturystyki. Także większość (73,3%) z nich obecna była na rynku usług agroturystycznych od ponad trzech lat; 26,6% ankietowanych zaznaczyło okres od roku do trzech lat. Większość badanych (76,7%) do uruchomienia swej działalności potrzebowała środków zewnętrznych (kredyty), 46,7% badanych zaangażowało własne środki (oszczędności), a 20% skorzystało z różnych dotacji.

Nowoczesne gospodarstwa agroturystyczne muszą sprostać oczekiwaniom gości, a są one bardzo zróżnicowane. Na wypoczynek na łonie natury udają się osoby w różnym wieku, o różnych preferencjach żywieniowych i sposobach spędzania wolnego czasu. Inne są też oczekiwania rodzin spędzających wolny czas ze swoimi dziećmi. Te ostatnie, zróżnicowane pod względem wieku, wymagają odpowiedniego

Rysunek 1. Oferta gospodarstw agroturystycznych
Figure 1. The agritourism farm service mix offer

Źródło: opracowanie własne

Source: own study

Uwaga: procenty nie sumują się do 100, ponieważ respondenci mogli wskazać kilka odpowiedzi!
Note: may not add to 100 because respondents could select multiple answers

zagospodarowania czasu, dostosowanego do ich potrzeb. Gospodarstwa agroturystyczne, chcąc w pełni zaspokoić oczekiwania swoich gości oferują różne formy zabawy i rekreacji. Respondenci z gminy Stryszawa zadeklarowali organizowanie atrakcji i udogodnień dla turystów, które przedstawiono na rysunku 1.

Ankietowane gospodarstwa agroturystyczne w swej ofercie nastawiły się głównie na atrakcje, które skupiają całe rodziny oraz wszystkich gości wycieczkujących w danym gospodarstwie agroturystycznym; niemal wszyscy respondenci (93,3%) rozpalali ogniska dla turystów. Duża część badanych nastawiona była na promowanie własnej okolicy (organizowanie wycieczek) oraz lokalnych tradycji – tak zadeklarowało po 70% ankietowanych. Niewiele spośród badanych gospodarstw gminy Stryszawa (23,3%) umożliwiło przyjazd swoim gościom razem z ich pupilami (zwierzętami domowymi). Możliwość zakupu ekologicznych produktów oraz personel posługujący się językiem obcym to atrakcje i udogodnienia, które oferowało po 20% badanych gospodarstw. Po 16,7% gospodarstw przygotowywało posiłki uwzględniające różne preferencje żywieniowe (kuchnia dla wegetarian) oraz atrakcje dla najmłodszych, którzy mogli poznać zwierzęta hodowlane (świnie, kozy, krowy, kury, króliki i inne) oraz te służące rekreacji (konie, kucyki i inne). W kilku gospodarstwach zapewniano również opiekę nad osobami niepełnosprawnymi oraz hipoterapię jako formę rehabilitacji (te dwie kategorie zaznaczyło po 6,7% respondentów).

Położenie gospodarstw agroturystycznych w pobliżu cieków wodnych jest dodatkową atrakcją dla turystów. Jednak w obecnych czasach zmieniający się klimat stanowi zagrożenie dla takich terenów, które są bezpośrednio zagrożone występującymi powodziami. Ponad 43% gospodarstw leżało w odległości do 100 m od cieków wodnych, ponad 26% zlokalizowano w odległości od 100 m do 500 m, 20% – od 500 m do 1 km, natomiast 10% było oddalonych od cieków wodnych ponad 1 km. W latach 1997-2010 miały miejsce trzy powodzie, wskutek których ucierpiał łącznie 50% badanych gospodarstw. Najbardziej dotkliwa okazała się powódź z 2001 r. (wówczas straty poniosło $\frac{1}{3}$ gospodarstw). W 2010 r. ucierpiał 10%, a w czasie powodzi tysiąclecia w 1997 r. – 6,7%. W zakresie szkód, jakie spowodowały powodzie, 63,3% ankietowanych gospodarstw agroturystycznych nie odnotowało żadnych strat finansowych. Najbardziej dotkliwa powódź w powiecie suskim w 2001 r. wiązała się ze stratami, które ponieśli również respondenci (23,3%). Wskutek powodzi w 1997 r. straty poniosło 10% badanych, a w 2010 r. – jedynie jedno gospodarstwo (3,3%). Szkody, które wyrządziły powodzie najczęściej wiązały się z zatapaniami piwnicami ($\frac{1}{3}$ gospodarstw) oraz miejscowymi podtopieniami budynków (23,3%) i zalewaniem terenów wokół domostw (36,7% – zalanie ogrodów, 13,3% – zalanie sadów, 3,3% – pola uprawnego). Po 6,6% respondentów zadeklarowało straty w inwentarzu oraz w urządzeniach i wyposażeniu gospodarstwa domowego. Tylko jeden respondent (3,3%) poniósł poważniejsze szkody związane z naruszeniem konstrukcji budynku. Biorąc pod uwagę fakt powtarzających się powodzi, kwestia ubezpieczenia gospodarstw od następstw powodzi wydaje się sprawą dosyć oczywistą. Okazało się jednak, że tylko 16,7% badanych spośród tych, którzy ucierpieli wskutek powodzi miało takie ubezpieczenia. Jak pokazały badania przeprowadzone w 2011 r. wzrósł odsetek respondentów, którzy zadeklarowali takie ubezpieczenia po powodzi w 2010 r. (46,7%).

Zagrożenie powodziowe oraz straty poniesione wskutek tego żywiołu mogły stanowić powód do zmiany profilu prowadzonej działalności agroturystycznej lub całkowitego jej zaniechania. Jednak tylko dwa gospodarstwa (6,7%) zmodyfikowały swój profil działania i wycofały ze swej oferty zwierzęta hodowlane oraz zwierzęta służące rekreacji. Jeden respondent zdecydował się ubiegać o pomoc materialną ze strony samorządu terytorialnego. Pozostali poszkodowani nie zdecydowali się wystąpić o taką rekompensatę ze względu na trudność w skompletowaniu wszystkich potrzebnych dokumentów oraz oszacowania strat w narzuconym, ściśle określonym terminie. Pomoc ze strony Małopolskiego Stowarzyszenia Promocji Agroturystyki otrzymało 10% respondentów.

Podsumowanie

Gmina Stryszawa należy do terenów mających szczególne walory krajobrazowo-przyrodnicze. Malownicza rzeźba terenu, górzysty teren, który przecinają potoki górskie potęgują atrakcyjność tego terenu. Gospodarstwa agroturystyczne zlokalizowane na tym terenie mogą liczyć na turystów pragnących spędzić wolny czas w otoczeniu pięknej przyrody.

Zmiany klimatyczne, jakie można zaobserwować w ostatnich kilkadziesiąt latach, sprzyjają powstawaniu ekstremalnych zjawisk naturalnych. Gwałtowne ulewy, nawałnice stanowią zagrożenie dla terenów położonych w pobliżu rwących górskich potoków, które w ciągu zaledwie paru godzin zamieniają się w szerokie, wylewające się z koryt rzeki. Gmina Stryszawa, na której terenie znajdują się potoki górskie, jest obszarem o wysokim stopniu zagrożenia powodziowego. W ciągu ostatnich 15 lat gminę nawiedziły trzy powodzie (w 1997, 2001 i 2010 r.). Najbardziej dotkliwa dla respondentów z była powódź w 2001 r., wskutek której straty poniosła $\frac{1}{3}$ badanych gospodarstw agroturystycznych. Pomimo strat, które ponieśli

respondenci (straty te nie były szczególnie dotkliwe), nie zaniechali swej działalności. Należy liczyć się z tym, że powodzie wskutek gwałtownych wezbrań, będą się powtarzać. Potoki przepływające przez gminę nie mają żadnych obwałowań – nie można więc prowadzić działań profilaktycznych, a jedynie starać się minimalizować skutki powodzi. Zagrożenie to, nie wpływa na decyzje respondentów związane z przyszłością ich gospodarstw. W związku z występowaniem tego zagrożenia wzrosło zainteresowanie ubezpieczeniem na wypadek szkód powstałych wskutek powodzi. Postawa respondentów jest zrozumiała ze względu na fakt, że dla wszystkich z nich gospodarstwo agroturystyczne stanowi podstawowe źródło dochodu, a zdecydowana większość badanych (93,3%) prowadzi działalność całoroczną. Należy również zauważyć, że koszt, który ponieśli respondenci na uruchomienie swojej działalności agroturystycznej, był znaczny. Większość badanych (76,7%) wspomagała się środkami zewnętrznymi (kredytami). Także duża część z nich (73,3%) działa na rynku usług agroturystycznych stosunkowo długo, tj. od ponad trzech lat. Należy przypuszczać, że dopóki zyski z prowadzonej działalności przewyższają będą ewentualne straty poniesione wskutek powodzi, dopóty działalność ta będzie kontynuowana.

Literatura

- Kandefor W.** 2002: Produkt agroturystyczny – uwarunkowania rozwoju. [W:] Agroturystyka w teorii i praktyce (red. K. Młynarczyk, M. Marks). Uniwersytet Warmińsko-Mazurski, Olsztyn, 8.
- Knecht D.** 2009: Agroturystyka w agrobiznesie. Wyd. C.H. Beck, Warszawa, 111, 112.
- Rząca A.** 1998: Znaczenie małej retencji dla rozwoju turystyki wiejskiej (na przykładzie zlewni rzeki Rawki) (red. A.P. Wiatrak). SGGW, Warszawa, 132.
- Sikora J.** 2000: Instytucjonalne uwarunkowania agroturystyki w Polsce. [W:] Gospodarka turystyczna u progu XXI wieku (red. S. Bosiacki). Akademia Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego, Poznań, 80.
- Sznajder M., Przezbórska L.** 2006: Agroturystyka. PWE, Warszawa, 16.
- Wiatrak A.P. (red.).** 1998: Wstęp. Marketing i produkty markowe w turystyce wiejskiej. SGGW, Warszawa, 5. [www.wrotamalopolski.pl/root_BIP/BIP_w_Malopolsce/gminy/root_Stryzawa/podmiotowe/Strategia/Dokumenty/Plan/default.htm].
- [www.stat.gov.pl/vademecum/vademecum_malopolskie/portrety_gmin/powiat_suski/stryzawa.pdf].
- [www.stryzawa.pl/images/article/file/ipp/studium/PROJEKT%20STUDIUM%20-%20TEKST.pdf].

Summary

The paper describes the meaning of flood risk for rural residents in Poland using the example of agritourism farms of Stryzawa community. Stryzawa is a mountain community located in the western part of Western Beskidy Mountains in Sucha Beskidzka county. Stryzawa is at a high risk of flooding because of numerous mountain creeks that spill out out their beds during intense rains and flood the valleys. In recent years, the Stryzawa residents have experienced flooding in 1997, 2001, and 2010. The discussion centers around functioning of the agritourism farms activity, while facing the flood risk. The data for the study were collected by The Hugo Kollątaj Agricultural University of Kraków, Department of Sociology and Rural Development (currently: Department of Rural Development and Rural Advice).

Adres do korespondencji:

dr Knapik Wioletta
Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kollątaja w Krakowie
Instytut Ekonomiczno-Społeczny
Zakład Rozwoju Obszarów Wiejskich i Doradztwa
al. Mickiewicza 21
31-120 Kraków
e-mail: wiolettaknapik@interia.pl